

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

371.29

Szerző:

Cím: *Indexet kapnak a középiskolai diákok*

Hely

Idő

"1921"

Személy

Forrás:

Az Ujság

Helyszám

Bp.
(Hely)

1921. VI. 17
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házmomyda 1920

Indexet kapnak a középiskolai diákok.

— Mennyien buknak a tanév végén? —

A középiskolai tanulók az első osztálytól a hatodikig bezárólag az egyetemi hallgatók *Index*-éhez hasonló könyvecséket fognak kapni a tanév befejeztével. A könyvecséknek *Tanulmányi Értesítő* a hivatalos neve és az ára 35 korona, a mit a diákoknak kell megfizetniük. Az első oldalra a diák nacionáléja kerül, ide nyomják az iskola pecsétjét is, majd a *félévi értesítő* következik, ezután pedig a *tanévvégi bizonyítvány sorakozik új, eddig nem ismert rubrikákkal*. Tíz félévi értesítő és ugyanannyi rendes bizonyítvány fér el a könyvecsékben, a mi gyakorlatilag azt jelenti, hogy a középiskola nyolcz osztályában egy-egy diák kétszeri bukására vannak elkészülve a pedagógiai körökben. Ezentul csak ilyen bizonyítványt kapnak a középiskolások; a hetedisták és a nyolczadisták még a régi szabásu bizonyítványt viszik haza az iskolából. Ujítás az is, hogy a *magaviselet fokozatait megváltoztatták*. Az új fokozatok: *dicséretes, megfelelő* (eddig: szabályszerű), *tűrhető* (eddig: kevésbé szabályszerű) és *rossz*. Az *írásbeli gyakorlatok* külső alakjának megbirálásánál az eddigi „kevesbé rendes” helyett „tűrhető”-t fognak írni.

Az új bizonyítványban a magaviseleté az első rubrika. Eddig tudvalevően a bizonyítvány utolsó rubrikájában jelölték meg, hogyan is viselkedett a tanuló. Ez a jegy célzatosan került most az első helyre, mert a jövőben a magaviselet éppen olyan döntő lesz a diákok megítélésénél, mint a dologi készség. Ezuttal szerepel majd először a bizonyítványban a *közgazdasági, illetve jogi ismeretek* kalkulusa is.

Sok gondot fog okozni a pedagógusoknak, milyen feleletet rögzítsenek meg a *diákok jelleme* iránt kíváncsiskodó rovatban. Ennek pontos czime: „A tanuló értelmi fejlettségére, szorgalmára, fellépésére, modorára, esetleg egyes tantárgyakra vonatkozó észrevételek.” Számos tanárt kérdeztünk meg arra nézve, milyen szempontok szerint mondanak kritikát ebben a rubrikában a kezükre bízott gyermekekről. A válaszokat az

alábbiakban foglaljuk össze:

— Óvatosan, igazi pedagógiai érzéssel kell vezetnünk a tollat, hogy kárt ne tegyünk, a mikor diákjainkról ebből a szempontból is meg kell mondanunk a véleményünket. Bizonyára az az irányelv fog érvényesülni, hogy *in melius* nyilatkozzunk a tanulóifjuság jellemvonásairól. A mit egyszer beírunk a könyvecsékbe, az többé onnan ki nem törülhető, s ha elhamarkodottan bírálunk, könnyen derékben törhetünk ketté olyan gyermekeket, a kik jobb sorsra érdemesek, de a kikről nem tudunk alaposan tájékozódni a tulzsufolt osztályokban. Tekintetbe fogjuk venni a szorgalom megítélésénél a diák otthoni környezetét, vagyoni viszonyait és a családi bajokat egyaránt. Van eset arra — sajnos — tucatszámra, hogy a tanuló azért hanyatlík tanulmányában, mert a családi milió károsan befolyásolja munkájában. Egyik jelesrendű diákunk például feltűnően elhanyagolta dolgait ebben a tanévben. Kiderült, hogy családi katasztrófa okozta szomorú hanyatlását: édesanyja megszökött hazulról, s a fucska most arra pazarolja egész energiáját, hogy újra mosolyt varázsoljon kétségbeesett édesatyja arczára. Jól tudjuk, mennyi nyomorusággal küzdegnék ma az emberek, — saját bőrünkön tanultuk meg ezt — s teljesen tudjuk értékelni ennek a gazdasági krízisnek a diákság fejlődésére annyira hátrányos jellegét. Szegénysorsu diákjaink sokat nélkülöznek, véznák, sápadtak, fellépésük tehát nem oly biztos, mint lehetne akkor, ha normális viszonyok között nőhetnének fel. Ügyelnünk kell a pubertás korával kapcsolatos tünetekre és körülményekre s ezek hatását is odateszszük a mérlegre, hogy lehetőleg tiszta képet fessünk diákifjainkról. Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy olyan jellemzőkről táruunk a diák elé, a melynek csak az lehet a célja, hogy munkára, fokozott erőfeszítésre, becsületes törtetésre sarkalja. Végtelen könnyelműség volna, ha merő felületességből vagy szigorúságból olyat írának a tanulókról, a mi az igazságtalanság érzését váltaná ki a gyermekele-

kekben és rémületbe kergetné diákságunkat. Azt is jól tudjuk, hogy a nevelés terén nem vagyunk képesek teljes eredményt elérni, a tulzsufoltság miatt a pedagógus nem érintkezhetik kellő módon a diákjaival s így nem is ismerheti ki alaposan a tanulókat. Ezek az enyhítő körülmények mind szóhoz fognak jutni a jellembeli klasszifikálásnál.

Középiskoláinkban hamarosan befejeződnek az *érettségi vizsgálatok*. Felsőbb utasításra *szigorubb mértékkel* mérnek ugyan ezidén a maturán, *de rekord buktatástól nem kell tartani*. Három főgimnázium érettségi adatai állnak rendelkezésünkre s ezekből megállapítható, hogy *általag husz százalékban* buknak a maturánsok. A buktak zömét három hónap mulva javítóvizsgálatra bocsátják s legfeljebb *egyharmadrészüket vetik vissza egy évvel*. Több pedagógus nyilatkozata szerint a diákok *jó közepes* tudásról tettek tanubizonyosságot az érettségi vizsgálaton. Egyik-másik iskolában — sajnos — nagyobb hanyatlás volt észlelhető, de ennek természetesen nemcsak a diákok az okai.

Az *alsóbb* osztályokban már *nagyon szigoruan* rostálják meg a tanulóifjuságot. Lesznek olyan gimnáziumok és reáliskolák, a hol a diákok *ötven százaléka czipel haza szekundát*. Jellemző, hogy ebben a tanévben *mennyiségileg majdnem kétszer annyit kaptak lecskére* a tanulók, mint a múlt tanévben. Tudunk eseteket, a mikor a földrajz-könyv utolsó lapján lévő *tartalomjegyzéket is meg kellett tanulni*. Sok csalódás éri majd a szülőket: számos jelesrendű diák „*elégséges*” jegyeket kap az iskolában és nagyon sok olyan diák fog sétálni Budapesten és egyébutt, a kiket *augusztus végén javítóvizsgán* fog viszontlátni a tanári kar.